

FUTURA SOCIETAT

INVERTIR EN PERSONES MIGRANTS ÉS INVERTIR EN LA NOSTRA SOCIETAT DEL FUTUR

Ja fa anys que la població estrangera ha esdevingut part essencial i quotidiana d'aquest país i és per això que les polítiques d'integració han de deixar de ser "per a immigrants" i esdevenir públiques i universals, basades en la cohesió social i la gestió intercultural, per intentar, també, anar canviant poc a poc el pensament encara molt tradicional sobre la diversitat.

Es poden resumir en 3 els processos i canvis en els que es veuen sotmesos tant les persones nouvingudes com les natives. Aquí, però, ens cal puntualitzar que quan parlem de persones nouvingudes no parlem de blancs ni europeus ni gent de fora adinerada que ve a fer negocis, parlem de les persones racialitzades, provinents de la part d'orient i sota unes condicions de pobresa, exili o catàstrofes naturals o civils inimaginables per gran part d'occident:

El primer, l'arrelament social, legal, familiar, cultural i comunitari, un procés que ha provocat un canvi social i demogràfic arreu dels territoris del país, especialment, les grans ciutats com Barcelona, i que si fos regularitzat correctament, podria ser beneficiós per l'Estat del Benestar.

El segon, el creixent malestar social a Espanya, provocat per una ocupació precària, una reducció de la protecció social, l'afebliment de les xarxes comunitàries, la constant incertesa, l'encariment de la vida... Estar constantment al límit de la pobresa, ja preocupantment normalitzada, on, a sobre, les persones migrades ocupen la pitjor posició social, patint, doncs, una doble precarietat.

I tercer, l'existència del racisme: uns mites, prejudicis i estigmes estesos cap a la població nouvinguda que s'utilitzen per justificar el seu tracte o les seves situacions. És a dir, un racisme que justifica que els nadius ocupin una posició de preferència en tots els àmbits de la vida (ocupació, educació, protecció social, etc.), mentre que els immigrants s'hagin de conformar amb les posicions secundàries. Tot i que l'extrema dreta s'esforci en fer-nos creure que és just al revés i que són "els de fora" qui ens treuen la feina, els ajuts, les beques, etc (discursos d'odi i cultura de la por).

L'amenaça doncs, és aquest ambient marcat per el malestar socioeconòmic, els prejudicis, l'augment de l'extrema dreta, l'increment de l'hostilitat, la ruptura de les relacions dins d'una mateixa classe, els discursos d'odi que condemna als fills de persones immigrants a la mateixa discriminació que els seus progenitors, la falta d'oportunitats, etc.

Per això, per aconseguir unes polítiques públiques, socials i universals que incorporin una perspectiva intercultural i de lluita contra la discriminació racial, cal més inversió pressupostària per la reeducació, la prevenció i la formació, per fer front als discursos d'odi o als atacs i agressions racistes. Cal un interès real en regularitzar a les persones nouvingudes així com el seu treball perquè no es vegin en desprotecció. Posar en marxa plans i programes d'integració comunitària i la implicació de totes les administracions.

